

Melkert

samen wetgever. Het is dus wel logisch dat de regering vanuit haar verantwoordelijkheid aan de Kamer voorlegt of het niet beter is om die consequentie zelf te trekken. In dat verband is het natuurlijk een beetje flauw om over de suggestie van de heer Meyer om eventueel uitstel te overwegen, te zeggen: als je uitstel zou overwegen, moet je dat niet doen op basis van de argumenten die de heer Meyer gaf. Ik zou mij hooguit kunnen voorstellen dat de Kamer op zich laat inwerken wat er dan gebeurt met de herziene code. Dat is echter niet mijn suggestie. Mijn enige suggestie is uiteraard om in te stemmen met het wetsvoorstel. Ik ben hierop ingegaan omdat dit het enige argument van de Kamer is dat ik kan billijken. De Kamer kan het standpunt innemen dat zij niet bereid is de regering op haar mooie ogen te geloven als zij zegt niet af te willen van een aantal belangrijke normen. Op grond daarvan kan gesteld worden dat eerst de herziene code wordt afgewacht. In zo'n geval is uitstel te overwegen.

Voorzitter! Ik heb eraan toegevoegd dat het duidelijk moet zijn dat bij deze opstelling van de Kamer de opzegging van de code per 16 maart een feit is. Overigens kan die opzegging te allen tijde weer ongedaan worden gemaakt. Het is flauw om te doen alsof ik de Kamer deze suggestie heb gedaan. Het ging mij alleen om de argumentatie terzake van uitstel naar aanleiding van de vraag van de heer Meyer. Ik stel gewoon voor, in te stemmen met het wetsvoorstel. Om vele redenen heb ik daar zeer weinig aan toe te voegen.

Mevrouw **Kamp** (VVD): Als de Kamer deze suggestie overneemt, blijft de regering dan op het standpunt staan dat het verdrag opgezegd moet worden?

Minister **Melkert**: Nogmaals, het is niet mijn suggestie. Het automatische gevolg van de daad die de regering vorig jaar al heeft gesteld, is dat de opzegging per 16 maart een feit is. Mevrouw Van Nieuwenhoven heeft hier ook op gewezen. Die opzegging kan echter op elk moment weer ongedaan worden gemaakt. Dat is uiteraard een zaak van de Kamer.

Voorzitter! De Kamer beslist nu of zij zich wil uitspreken over het wetsvoorstel. Als zij dat doet, is het advies van de regering bekend.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 13.15 uur tot 14.00 uur geschorst.

Voorzitter: Bukman

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda voor volgende week het wetsvoorstel Wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet inzake de luchtverontreiniging (25686).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Volgende week is er een overvolle agenda. Voor de behandeling daarvan is 57 uur nodig, terwijl er maar 26 uur beschikbaar is. Vanmiddag zullen de fractie-secretarissen bijeenkomen om te bezien of er enige posterioriteiten aangegeven kunnen worden, zodat de agenda wat ontlast kan worden. Ik houd de mogelijkheid in beraad om ofwel maandag te vergaderen over één specifiek onderwerp dan wel dinsdag en woensdag met verlengde vergadertijden te werken. Hoe een en ander zal uitpakken, kan ik nu nog niet zeggen, maar ik hoop dat de gesprekken die daarover in de loop van de middag zullen plaatsvinden, leiden tot een redelijke uitkomst. Overigens heeft elke redelijke uitkomst in deze tijden toch de schijn van onredelijkheid in zich, gezien het grote verschil tussen agenda en beschikbare tijd. Wij zullen ons best doen iets te realiseren wat in ieder geval wordt gedoogd.

Het woord is aan de heer Rabbae.

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Voorzitter! Het is niet de bedoeling dat de Kamer minister Sorgdrager voor de voeten loopt bij haar onderhandelingen met de heer Docters van Leeuwen over onder andere zijn rechtspositie. Echter, nu in de eerste plaats haar aanbod aan de heer Docters van Leeuwen al in de media terecht is gekomen en in de tweede plaats deze onderhandelingsronde kennelijk is afgelopen, vraagt mijn fractie, via de voorzitter, de minister of zij bereid is om de Kamer te informeren over haar aanbod aan de heer Docters van Leeuwen. Wij worden daarover graag voor het eind van deze week geïnformeerd, zodat wij daarop, zo nodig, in de loop van volgende week kunnen terugkomen.

De **voorzitter**: Collega Marijnissen heeft hierover al schriftelijke vragen gesteld. Ik wil het stenografisch verslag van dit deel van de vergadering best doorzenden aan de minister, maar het lijkt mij, gegeven de actualiteit van dit dossier, voor de hand te liggen dat de Kamer zodra er een beslissing is genomen, daarover wordt geïnformeerd.

De heer **Marijnissen** (SP): Voorzitter! Ik heb vanzelfsprekend geen enkel bezwaar tegen het verzoek van de heer Rabbae. Ik wil daaraan nog een verzoek toevoegen. Ik vraag expliciet wat de minister de heer Docters van Leeuwen heeft voorgesteld. Even belangrijk is dat de tijd is aangebroken dat de Kamer de minister vraagt welke vier brieven – buiten het “ziekmeldbriefje” – de heer Docters van Leeuwen na de bewuste donderdagavond – wat is gaan heten “de muiterij der PG’s” en wat het mogelijk niet was – aan de minister heeft gestuurd. Ik vraag dit omdat de heer Docters van Leeuwen zelf niet in staat is om die brieven naar de Kamer te sturen. Wij kunnen alleen achter zijn visie op de werkelijkheid en achter zijn interpretatie van de feiten komen door aan de minister te vragen of wij die brieven mogen inzien, zodat wij die bij het eventuele debat van volgende week kunnen betrekken.

De heer **Van de Camp** (CDA): Voorzitter! De Tweede Kamer moet oppassen om niet rechtspositioneel mee te gaan onderhandelen met de minister. Ook ik heb dinsdag een brief gevraagd over a. al die lekken

Voorzitter

en b. de voortgang. Ik kan mij voorstellen dat wij van de minister één brief krijgen waarin de elementen van de heer Marijnissen, de heer Rabbae en de heer Van de Camp expliciet zijn opgenomen, keurig gerangschikt en met logica van uitkomst.

De **voorzitter**: Dat laatste kan nooit worden gevraagd, lijkt mij.

Mevrouw **Kalsbeek-Jasperse** (PvdA): Voorzitter! De heer Marijnissen heeft al gevraagd wat ik van plan was te vragen. Ik doel dan op de vier brieven die de heer Doctors van Leeuwen heeft geschreven. Die kunnen wij uiteraard alleen te zien krijgen als hij dat zelf goedvindt. Ik besef daarbij dat wij heel terughoudend moeten zijn met personeelskwesties. Alle woordvoerders hebben dat gezegd. Dit overstijgt echter een beetje het belang van een individuele personeelskwestie, omdat hier echt de relatie OM-minister in het geding is. Wij hebben aangedrongen op herstel van die relatie. In dat licht bezien, wil ik het beeld compleet hebben als het kan.

De heer **Van Boxtel** (D66): Voorzitter! Mijn fractie verzet zich niet tegen deze verzoeken. Ik hecht eraan op te merken dat rechtspositionele zaken in principe tussen de minister en de betrokken ambtenaar spelen. Ik ga ervan uit dat op het moment dat de minister ons wat kan melden, er ook een melding komt. Verder wachten wij af wat er wel of niet wordt meegezonden in het verlangde van de verzoeken.

De heer **Marijnissen** (SP): Voorzitter! Met betrekking tot de rechtspositionele kant van de zaak zeg ik het volgende. De regering regeert en de Kamer controleert. Ik denk dat de heer Rabbae een punt heeft als hij zegt dat de regeling al publiek is en ook becommentarieerd wordt door van alles en iedereen. Waarom zouden wij dan formeel als Kamer niet om inlichtingen mogen vragen?

Mijn opmerking over de brieven waarom ik heb gevraagd, betreft een andere kwestie. Wat is er precies voorgevallen vanaf de bewuste donderdag tot nu? Het is zaak dat de Kamer zich niet afhankelijk maakt van alleen de weergave van de minister van de feiten, maar dat wij via de minister vragen hoe de andere partij in het conflict, die zich niet

rechtstreeks tot de Kamer kan en mag richten, tegen de zaak aankijkt. Vandaar mijn vraag.

De heer **Van de Camp** (CDA): Dat is helder. Ik hecht eraan om in reactie op collega Van Boxtel te zeggen dat ik sowieso morgen bericht wil horen, ook al is er in enge zin over bepaalde zaken nog niets te melden. Het lijkt mij goed dat wij een tussenstand te horen krijgen.

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Het spreekt vanzelf dat ik van opvatting ben dat de vragen van collega Marijnissen meegenomen moeten worden in een totaal antwoord van de minister op zijn vragen, de vragen van collega Van de Camp en mijn vragen. Daarnaast is het vanzelfsprekend dat ook ik mij aansluit bij het verzoek van collega Marijnissen als het gaat om de brieven. Dat heeft collega Kalsbeek al naar voren gebracht. In die zin is er alleen maar overeenstemming op dit punt.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenografisch verslag van dit deel van de vergadering door te geleiden naar het kabinet. Daaruit blijkt duidelijk dat de Kamer een spoedig antwoord wil horen op reeds eerder gedane verzoeken en op reeds eerder gestelde vragen. Dit komt erbij. De minister moet maar zien of zij dit kan integreren zonder een element te vergeten dat in deze discussie naar voren is gekomen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Rouvoet.

De heer **Rouvoet** (RPF): Voorzitter! Gisteren hebben wij algemeen overleg gevoerd over een inspectierapport inzake de Wet afbreking zwangerschap. Ik heb er behoefte aan om op een enkel punt de uitspraak van de Kamer te vragen. Ik vraag u dan ook om het verslag van dit algemeen overleg, zo mogelijk, volgende week op de agenda te zetten.

De **voorzitter**: Wij zullen dat, zo mogelijk, volgende week doen. Of het mogelijk is, kan ik u niet verzekeren, gegeven mijn eerder gedane mededeling over de problemen waarvoor wij volgende week staan.

Ik hoop de Kamer in de loop van de middag nader te informeren over hoe wij volgende week met elkaar zullen opereren.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Nieuwe bepalingen inzake De Nederlandse Bank N.V. in verband met het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (Bankwet 1998) (25719);**
- **het wetsvoorstel Regels inzake gemeenschappelijke wisselkoersarrangementen van de euro, alsmede wijziging van enkele andere wetten (25679).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Ybema** (D66): Voorzitter! De derde fase van de Economische en monetaire unie die op 1 januari 1999 van start gaat, werpt ook in wetgevingsarbeid zijn schaduw vooruit. Dat betekent dat wij nu praten over de aanpassing van de Bankwet en ook over de invoering van regels voor wisselkoersarrangementen in relatie tot de euro en de andere valuta. De belangrijkste gevolgen van aanpassing van de Bankwet hebben eigenlijk betrekking op de onafhankelijke positie van De Nederlandsche Bank in het ESCB, het Europese stelsel voor centrale banken. Dat betekent dat artikel 108 van het EG-verdrag tijdig moet worden aangepast. De behandeling vandaag van de nieuwe Bankwet 1998, 50 jaar na de vorige Bankwet, duidt erop dat Nederland ook tijdig aan die verplichting zal voldoen. Mijn vraag op dit punt aan de minister is wat de consequenties zullen zijn indien men niet tijdig, voor het van start gaan van de EMU, aan deze conditie voldoet. Betekent het een strafpunt of een onvoldoende? In hoeverre heeft het materiële consequenties?

Bij de discussie over de vormgeving van de Europese centrale bank, dus de nieuwe monetaire autoriteit in Europa, is er eigenlijk ook permanent gediscussieerd over de vraag of er al of niet een politieke beïnvloeding van het monetair beleid moest zijn. Met name de Fransen hebben voortdurend aandacht gevraagd voor dat punt, uiteraard vanuit een andere monetaire cultuur